

Közzétéve a *Beszélő* oldalon (<http://beszelo.c3.hu>)

Beszélő folyóirat > 2005. december. Évfolyam 10. Szám 12 > Visszabeszélő > Erotikus? Katolikus? Politikus?

Erotikus? Katolikus? Politikus?

Bozóki András ^[1]

Viszonzás György Péternek (Szex hadiállapot idején ^[2] – 2005. november)

György Péternek joga van úgy vélekedni miniszteri döntéseimről, ahogy akar. Sosem gondoltam magamról, hogy tévedhetetlen vagyok, és ez az önképem nem pozíciófüggő. Legutóbbi írásával (Szex, hadiállapot idején) nem is ez a baj. A baj az, hogy egy konkrét esetben – Kovács Zoltán cikkének értelmezésében – téved, továbbá kifogásolt interjúm idevágó, de koncepciójába nem illő részletét elhallgatja; mi több, cikkében nagytóval sem találni érveket.

Lássuk az inkriminált mondatokat! Kovács ezt írja: „Az ÉS már kinevezésekor szóvá tette, hogy miként lehet a mélyen katolikus Lengyelországba egy erotikus lap egykori főszerkesztőjét kinevezni (...)”

Két állításról van tehát szó:

1. Lengyelország mélyen katolikus.
2. Gordon István egy erotikus lap főszerkesztője volt.

Következésképpen:

3. Gordont nem lehet a varsói magyar kulturális intézet élére kinevezni. (Másként: az „erotikus” nem lehet katolikus.)

Az első premissza vitatható, tehát nem evidens. Bizonyításra szorul Lengyelország „mélyen katolikus” mivolta. (Ha csak a politika szintjét, a menetrendszerű kormányváltásokat nézzük, a lengyel politikai váltógazdaság működése megkérdőjelezi ezt.) A második premissza igaz: Gordon István néhány hónapig valóban egy erotikus lap főszerkesztője volt.

A két állítás összekapcsolásából levont következtetéssel Kovács azt sugallja, hogy ellentmondás áll fenn a katolicizmus és az erotika között. Aki katolikus, az nyilván nem szerkeszt, sőt valószínűleg a kezébe sem vesz erotikus lapot. Aki ilyet szerkeszt, az nyilván nem lehet katolikus. „Miként lehet kinevezni?” – kérdezi a liberális hetilap főszerkesztője.

Vajon mit gondol a katolikusokról Kovács Zoltán – különös tekintettel a lengyel katolikusokra? Vajon hogyan szaporodnak és sokasodnak a lengyel katolikusok? Vajon miért és kiknek árulják Lengyelországban a *Playboy*? Csakis nagykorú ateistáknak? Kizárható-e, hogy a katolikusok ebből a forrásból is inspirációt meríthetnek a gyermeknemzéshez? Kizárható-e, hogy Gordon István maga is katolikus? Ha kiderülne róla, hogy katolikus, akkor mégis ki lehetne nevezni? Ha pedig nem katolikus, akkor szó se lehet róla?

Hová vezet ez? Vajon mit kellene tennie ilyenkor a miniszternek? Vizsgálnia kellene a jelölt vallási hovatartozását? És miért teszi ezt szóvá pont egy liberális hetilap? Kovács persze kifogásolhatja a kinevezést – de ezen az alapon aligha.

A nyilvánvaló probléma persze nem a szex, hanem a jelölt politikai előélete. Gordon a varsói

magyar nagykövetségen dolgozott a Jaruzelski-éra egyik időszakában. A Kovács Zoltán és György Péter által egyetértően idézett állítás így modellezhető:

1. Gordon a Jaruzelski-korszakban dolgozott külszolgálatban.
2. 2005-ben ő lett a kinti magyar intézet igazgatója.

Következésképpen:

3. A budapesti baloldali kormány nem akarja észrevenni, hogy Varsóban 2005-ben már véget ért a Jaruzelski-korszak.

Itt mindkét premissza igaz, viszont a belőle levont következtetés hamis. Gordon valóban kint volt a Jaruzelski-korszakban, de senkinek semmilyen bizonyítéka nincs arra, hogy bármit tett volna a Szolidaritással szemben. Bizonyítékok nélkül pedig minden támadás csupán vádaskodás, szimpla politikai hangulatkeltés egy ártatlan ember ellen. Ha nincs politikai bizonyítékunk ellene, keverjük bele a történetbe a szexet, és bizonyítsuk be, hogy mégiscsak rongy ember! Hiszen azt tudjuk, hogy néhány hónapig egy erotikus lap főszerkesztője volt. Aki pedig erre képes, attól nyilván rosszabb is kitelik! Védjük meg tőle – mi, liberálisok – a mélyen katolikus Lengyelországot! Abból a tényből, hogy húsz évvel később Gordon lett a varsói magyar intézet igazgatója, természetesen nem következik, hogy a budapesti kormány „nem akarja észrevenni”, hogy véget ért a Jaruzelski-korszak.

Tudjuk, hogy a diktatúra véget ért. Ez például onnan is tudható, hogy – amint erre a velem készült interjúban magam is kitértem (bár György Péter figyelmét ez elkerülte) – Aleksander Kwasniewski, a Jaruzelski-korszak egykori kommunista minisztere két demokratikus elnökválasztáson is legyőzte a „mélyen katolikus Lengyelország” egykori ellenzéki vezérét, a szabadsághős Lech Walesát. A nyolcvanas évek véget értek. Ezt viszont – úgy tűnik – György Péter nem akarja észrevenni.

Megjelent: Beszélő folyóirat ^[3], 2005. december, Évfolyam 10, Szám 12 ^[4]

- Előző cikk: Melyik a többi nyolc? ^[5]

Bozóki András ^[1] Visszabeszélő ^[6]

Forrás: <http://beszelo.c3.hu/cikkek/erotikus-katolikus-politikus>

Links:

- [1] <http://beszelo.c3.hu/szerzok/bozoki-andras>
- [2] <http://beszelo.c3.hu/cikkek/szex-hadiallapot-idejen>
- [3] <http://beszelo.c3.hu/archiv>
- [4] <http://beszelo.c3.hu/epublish/1/7>
- [5] <http://beszelo.c3.hu/cikkek/melyik-a-tobbi-nyolc>
- [6] <http://beszelo.c3.hu/rovatok/visszabeszelo>